

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Bartłomiej Sienkiewicz

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 962 Pani Poseł Kamili Gasiuk-Pihowicz z 30 stycznia 2024 roku w sprawie niezawierania przez organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi porozumień, o których mowa w art. 47 ust. 2 ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień, będących jednak wyłącznie stanowiskiem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W przedmiotowym zakresie Minister nie ma kompetencji do dokonywania wiążącej interpretacji przepisów prawa.

Operatorzy telewizji kablowej obowiązani są uzyskiwać licencje na reemitowanie utworów i przedmiotów praw pokrewnych za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania. Od tej zasady ustawa dopuszcza tylko jeden wyjątek, tj. w zakresie praw, którymi samodzielnie zarządzają organizacje radiowe i telewizyjne.

Licencja powinna obejmować cały okres eksploatacji praw. Jeżeli zatem operator prowadził swoją działalność przed uzyskaniem licencji, odpowiednia umowa powinna regulować również ten wcześniejszy okres. W innym przypadku operator naraża się na zarzut działania z naruszeniem cudzych praw autorskich i praw pokrewnych.

Umowa licencyjna powinna jasno określać, jakiego i czyjego repertuaru dotyczy. W stanie prawnym określonym ustawą z dnia 15 czerwca 2018 r. o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi organizacja zbiorowego zarządzania nie może działać jako *negotiorum gestor*. Zgodnie jednak z art. 5 ust. 2 tej ustawy m. in. na polu eksploatacji reemitowanie „prawami danej kategorii uprawnionych do danego rodzaju utworów lub przedmiotów praw pokrewnych na danym polu eksploatacji, którzy nie zawarli umowy o zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi z żadną organizacją, zbiorowo zarządza ta organizacja, która jest reprezentatywna w odniesieniu do tych praw”. Reprezentatywność organizacji zbiorowego zarządzania ustawa definiuje w art. 10 ust. 1 i 2, a w przypadku krzyżujących się zezwoleń – deklaratoryjna decyzja ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Nie ma zatem obecnie możliwości, aby organizacje zbiorowego zarządzania udzielały licencji na ten sam repertuar.

Określony w art. 47 ust. 2 ww. ustawy obowiązek „wspólnego działania” organizacji zbiorowego zarządzania jest obowiązkiem o charakterze wyłącznie organizacyjnym, a nie warunkiem koniecznym dla ważności umowy licencyjnej. Przepis ten nie wpływa zatem ani na ważność umów licencyjnych zawartych przed wejściem tej ustawy w życie, ani na ważność umów zawieranych pomimo braku „wspólnego działania” organizacji zbiorowego zarządzania. „Wspólne działanie” nie oznacza też np., że konieczne jest zawarcie jednej

Informacja dotycząca zasad przetwarzania danych osobowych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz praw osób, których dane są przetwarzane została zamieszczona na stronie <http://bip.mkidn.gov.pl> w zakładce ochrona danych osobowych.

umowy w imieniu wszystkich właściwych organizacji. Niewątpliwie natomiast oznacza, że wystąpienia tych organizacji do użytkownika powinny być tak skoordynowane, aby użytkownik wiedział, w jakim zakresie przedmiotowym i podmiotowym nabywa licencję od danej organizacji, w szczególności która z nich występuje jako organizacja reprezentatywna i w jakim zakresie.

W przypadkach, w których brak „wspólnego działania” organizacji zbiorowego zarządzania jest sygnalizowany przez użytkowników jako istotna przeszkoda dla uzyskania licencji lub określenia jej warunków finansowych, organ nadzoru wzywa organizacje zbiorowego zarządzania do uzgodnienia wspólnego stanowiska i np. przedłożenia wspólnej tabeli wynagrodzeń do zatwierdzenia przez Komisję Prawa Autorskiego. Organ nadzoru nie może „zobligować” tych organizacji do zawarcia między sobą odpowiednich porozumień, ale w określonych okolicznościach brak takich porozumień może oznaczać działanie z naruszeniem prawa i tym samym możliwość zastosowania sankcji, o których mowa w art. 103 ww. ustawy.

Jeżeli chodzi o ew. działania legislacyjne, które mogłyby usprawnić działanie organizacji zbiorowego zarządzania i ułatwić uzyskiwanie licencji przez użytkowników, to Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego nie dostrzega jeszcze potrzeby takich działań. W toku są bowiem działania nadzorcze, które mogą przynieść pożądany rezultat bez zmiany obowiązującego stanu prawnego.

Z poważaniem

z up. MINISTRA KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
PODSEKRETARZ STANU

Andrzej Wyrobiec